

Γης, οι οποίοι κατά τους τελευταίους υπολογισμούς
ἀνέρχονται εἰς 150 έκατομμύρια.

* *

Την θέση τους στοιούτους ορους ταχύτητος
καὶ πληθυσμοῦ θὰ υπάρχουν πολλὰ θύματα. Και
ομως ἀπατώμεθα. Εἰς τὰ 1894 ἔχουμεν 1 θύμα ἐπὶ
57 έκατομμυρίων μεταφερθέντων ταξειδιωτῶν. Τὸ
1879 ἡτο τὸ διεθνὲτον ἔτος δῆλο. 1 θύμα ἐπὶ
7,500,000 μεταφερθέντων καὶ τὸ εὐτυχέστερον τὸ
1891 κατά τὸ οποίον ὑπῆρχεν ἐν τῷ θύμα μεταξὺ¹⁶⁹
έκατομμυρίων ταξειδιωτῶν. Και οἱ πληγωμέ-
νοι διὰ τὴν περίοδον 1890-94 ἦσαν 1 πρὸς 1,538,
000 ταξειδιωτῶν.

Αἱ γιγάντειοι καῦται διαχειρίζονται ἀπαιτοῦν βε-
βεκίως ἐκπληκτικόν προσωπικόν. Κατά τὸ 1894, αἱ
διάρροοι ἀγγλικαὶ ἐταῖροι τῶν σιδηροδρόμων ἀπη-
σχόλουν 380,000 ἄτομα.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι 38 έκατομμύρια.
Ἄροι ἐπὶ 100 ἀγγλικῶν ὁ εἰς εἶναι σιδηροδρόμους
ὑπάλληλος. Εἴς ἄλλου ἃν λάθωμεν ὑπὸ ὅψιν ὅτι οἱ
ὑπάλληλοι τῶν σιδηροδρόμων εἶναι ἄνδρες ἀπὸ 15
ἕως 69 ἑτῶν καὶ συγκρίνωμεν καῦτοὺς μὲν τοὺς κατοί-
κους ἀναλόγου ἀλικίας, εὑρίσκομεν ὅτι ἐπὶ 30 �� εἰς
εἶναι σιδηροδρόμικος ὑπάλληλος.

"Ἄσ τὸ πεντελήθωμεν πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ ἐμπορεύμα-
τα τὰ μεταφερθέντα κατά τὸ 94. "Οπως αἱ ἔξι αὐ-
τῶν εἰσπράξεις προχυματοποιήσουν τὰ 43 ἑκάτη. ἀγ-
γλικῶν λιμῶν, ἐπρεπε νὰ μεταφερθῇ εἰς δικρόσυνης ἀ-
ποστάσεις—τῶν οποίων τὸ σύνολον ὑπερβαίνει τὰ
150 έκατομμυρία ωιλίων—ό καταπληκτικὸς ὅγκος
325 ἑκάτη τόνων ἐμπορεύματος! Και μὴ λησμο-
νῶμεν ὅτι ἐνδεχόμενον μάζαν ἡμέραν κύτοι αἱ ἀριθμοὶ^ν
νὰ φάνωνται πανδεριώδεις εἰς τοὺς ἀπογόνους μας!"

N.

ΤΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΓΜΑ

"Ἐγὼ τὴν ἀγκαῷ τὴν ἐστίαν. Πάντοτε ἔχει νέον
τι νὰ μου διηγηθῇ. Σήμερον ομως μὲν ἐμάχευσε. Τὰ
πρέμνα τῆς ἀμπέλου καίονται μετ' ἐκτάκτου λαμ-
πρότητος.

Αὔτὸ τὸ πρέμνον ἐδῶ εἶναι μοναδικὸν πανόραμα
ἀληθῆς πολύφωτος λαγνίκα. Ἡδη καίονται οἱ ἀστε-
ροειδῶς διατεθειμένοι κλάδοι του διὰ φλογὸς κυ-
νῆς, ἐνῷ ὁ φλοιός καιρύμενος διὰ πορφυρᾶς φλογός,
προσθίδει εἰς τὴν εἰκόνα μεγαλεῖσον. Η θερμότης ἐκ-
τυλίσσει τὰ ἐν τῷ πρέμνῳ ἀέρια, τὰ ὄποια καίονται
ἄροι ἐξέλιθωσι τῶν ἀκρων τῶν κλαδίσκων, δι᾽ ἐλα-
φρᾶς ιογρόου φλογός, διδοντα σύτω τὴν ὅψιν κη-
ρίων εἰς τοὺς λεπτοὺς τοῦ πρέμνου κλαδίσκους.

Τὰ σκότω τῆς νυκτὸς δὲν διελύθησαν ἔτι. Ο
μανιώδες βροσῆς ἐξακολουθεῖ ὁρμητικώτερος· γυρί-
ζει, στένει, μαίνεται ὡθεῖ τὴν γιόνα, ἐπὶ τῶν παρα-
θύρων μου, ἥτις τήκεται ἐπὶ τῶν θερμῶν θέλων.

Τὸ πᾶν ἡσυγάζει καὶ αὐτὸς ὁ ἀτρόμυτος πομπὴν
ὑπὸ τὴν ἀδιέλθοργον κάπαν του ἀπεσύρθη. Δὲν ἀκούε-
ται οὔτε ἡ φλογέρα του, οὔτε οἱ κωδωνίσκοι καὶ τὰ
βελάσματα τῶν ποιηνίων. Η γιών ἐσκέπασε τὸ γο-
τεράκι, τὴν ἀγκαπτὴν τροφὴν των. Θὰ εἴρωσι πα-
ρηγορίαν εἰς τὴν θερμότητα τῆς μάδρας.

Π εἰκόνα μου ἐν τῇ ἐστίᾳ, λαμβάνει δικαστάσεις,
ἐκτυλίσσει σκηνὴς θυμασίας. Δέν δύναμαι νὰ πι-
στεύω τοὺς ὡρθαλμούς μου καὶ νομίζω ὅτι εύρι-
σκομαι πρὸ θεάμβατος ὑπερρυτικού. "Ολον τὸ ἐξωτε-
ρικὸν ξύλον ἔκατη, ἀντικατασταθὲν ὑπὸ φοδίνου πεπυ-
ρχτωμένου ἀνθρακος· ἐνῷ φλόγες διαφόρεων γεωμά-
των ἐξακολουθοῦσι νὰ τὸ διακοσμῶσι.

"Αλλὰ κλονίζεται, ἄγη, θὰ πέσῃ· νὰ πέσῃ... ἢ...
ποτέ μὲ συνεινήσεν ἡ ἰδεά τῆς στερήσεως του καὶ
ἐν τῇ ἀπογνώσει μου, ἀπέξω τὸ προστυγὸν ἀντι-
κείμενον καὶ τὸ ὑποστηρίζω.

Τὸ πανόραμά μου, τὸ οποίον ἐξακολουθητεῖν ἀπα-
θεῖς νὰ ἐκτυλίσῃ τὴν μεγαλοπρεπεῖς εἰκόνας του...
πῶς τὸ ἀγκαῷ τὸ πανόραμά μου, ἐγώ τὸ ὑπεστήρι-
ζει· εἶναι ἰδιοκό μου!

Αἴρωνται πρέμνον καὶ ὑπεστήριγμα ἐπεσον με-
τεμφρωθέντα εἰς σωρὸν ἀμφορέων ἀνθρακικῆς.

"Α τί κρίμα! τί κρίμα! δὲν είγει προσέξει. Τὸ οπο-
στήριγμά μου ἥτο ἐξ ὀμοιοπλοΐας ὑλας, ἥτο ξύλινον.

ΤΡΗΠΤΟΛΕΜΟΣ

'Απὸ τὸ βιβλίον τῶν « Ἐπιγραμμάτων μου ».

Θέλω μηδὲσ σ' ἄγιο εἰκόνισμα, σὰν ἔνας λυγνοστάτης
Μὲ τῆς ἀγάπης μου τὸ φῶς νὰ καίω ἐμπροστά τις.
Νὰ φέγγῃ πάντα ἡ Ἀγάπη μου, αὐτὴν γὰ λαμπρὸν
Καὶ γὼ, ποὺ θὰ τῆς δίνω φῶς, σὰν τὸ κερί ἀς λυόντω!

I. N. G.